

Sanctus ambrosius

atq; dulcedine contēplemur. Scripsit em̄ emēdatissimos libros quoz sententie sunt fidei et ecclie firmissime colūne. In quib; romana relucet fides: q; inter scriptores latinos quasi quidē flos emicuit. Obijt deniq; hic sanctissimus presul secundo nonas aprilis.

Martin; monach; et ep̄s turonēsis vir sanctitate et pietate clarissim;: q; sabau die pānonioz oppido oriūdu;: et in italia ticiu id est papie nutrit; cū patre suo tribuno militum sub p̄statio et postea sub iuliano impatore militauit quib; in uitis. tpe v̄o hiemali p portā ciuitatis ambiens transiēs paup; obuiū. arrepto ense clamidē q; sibi sola superat in elemosynā largit; diuisit. In qua nocte sequēte xpm vidit vestitū. Relicta milicia ad bilariū pictauiēsem ep̄m prexit: se ei; discipline subijciens. ibi postea monasteriū cōstruxit de quo in ep̄m turonēse affūptus est. Eius deinde vita tātis extitit gl̄iosa miraculis vt post aplos null; ei eq̄paret. cū triū mortuoz (more xpi ihu) meruerit esse suscitator. Tandē anno p̄mo tpi; anastasi; p̄tificis apud eandē urbē tercio ydus nouēbris etas; v̄o sue. 81. migravit ad dñm. Cuius exequiis cū diuus ambrosius miraculose interfuisset. et eius sc̄ritatē et virtutē didicisset. de eo ait. beatus martin; p̄bani erroris tēpla destruxit: vexilla pietatis erexit: mortuos suscitauit: ab obsessis corpib; demonia seua exclusit: ac varijs laborātes languorib; salutis remedio subleuauit: q; ita p̄fectus est vt xpm texisset in paup; et c.

Martinus ep̄s

Theodosi; impator p her tpa fedus cū athanarico rege gothoz ex tēplo p̄cussit athanaricus cōstātino polim ad theodosiū venit quē ille mira animi iocūditate et affectione recepit deniq; cū athanaric; v̄bē intrasset. et tā edificia ciuitatis q; exornati ad diem festū ppli frequētiā cerneret: deinceps impatoris regiā ingressus obsequia officiaq; diuersa p̄spiceret: sine dubio inqt. de; terren; est impator. Contra quē q̄cūq; man; leuare missus fuerit: ip̄e sui sanguis re; existat. Nec mora tñ supueniēte valitudine reb; humanis excessit. cui; exequias impator ip̄e p̄cedēs digne eū tradidit sepulture. ac vniuersel gothoz gentes rege defuncto aspiciētes virtutē benignitatēq; impatoris theodosij romano sese impatori dederunt.

Claudianus poeta

Claudian; poeta natione hispan; his tpi; apud florētia ethurie urbē i p̄cio existēs duos libros claudiani scz maiore et minore edidit. In q̄bus certe v̄l et extant snie celebres ac notabilia puerbia. Libz q; de theodosij laudib; versib; exarati ferūt. In ei; itē laudē claudiani poete carmina extāt. O nimirū dilecte deo tñ militat ether. et p̄iurati veniūt ad clausica v̄ti.

Prudētiū etiā poetā xpianū virū vtiq; secularium l̄rarū sc̄itissimū p hos dies claruisse tradūt qui et nōnulla in diuinis laude dignissima cōposuit. de numero eoz extat liber de martyribus. de origine peccatoz. exameron de trinitatē et c. atq; aduersus simacū idola defendentē libz cōposuit et quedā alia.

His tpi;bus fuit appollinaris laodicee syrie ep̄s vir sane in disputādo vehemēs et ita acutus vt ausus sit dicere corpus nō aiām a dño in dispensatione susceptum. postea v̄o cum rōnibus v̄geref ait eū quidē habuisse aiām. nō tñ ex ea parte qua rationalis est sed ex ea solū qua corpus viuū reddit. Ad sup̄plementū vero rōnabilis partis ipsum verbū dei fuisse perhibeat. que quidē snia et a damaso ante. et a petro alexandrino ep̄o explosa est. hinc appollinariste originē habuere.

Prudentius

